

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Sermo. L.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Signa fiducia et mens robur in bono concepto pseuerandi. **T**ercio desiderii pficiendi in hoc attendit quod homo seruido conatu semper ad meliora nititur. nihil rupras ea quod iam habet respectu horum. exemplo apostoli qui dicit. Que retro sunt obliuiscere. ad anteriora me extendere. **N**uia dicit Lassiodorus. Ibi bonum incidit in desideriū piculum ubi pficiendi deponit appetitum. Ideo Augustinus. **S**uma pfectio christiane religionis est ut quantumcumque homo in hac vita pficiat semper sibi pueret supesse quod querit. **N**ocaut seruidū desiderium habuit beata Elisabeth. **P**ropter ictus figuram per Judith de qua ubi superlegit quod habuit sandalia in pedibus. Sandalia sunt inferius clausa ne per terrā continget. et superius aperta. et significat affectum pficiens. quod debet esse inferius clausus ne astant ad ea quod bene gessit. **H**ec aperi superius quam ad pficiendi desiderium. De talibus pcessu virtuali dicitur Lanticor. vii. **O**pulcri sunt gressus tui in calciamentis tuis filia principis. Filia principis est anima diuina ymagine insignita. cuius gressus in progressu virtutis sunt pulcri et diuinis oculis graci. **H**ec dicunt fieri in calciamentis. id est affectibus virtutum decoro ornatis. **T**ertio attenditur desiderium pficiendi in exercitu virtuosorum operum. **D**oc autem exercitium non est uniforme. sed variat secundum varios status et positiones hominum. et secundum varietatem donorum que quod a deo receperit. Nam ille qui accepit a deo quoniam talenta. id est. quoniam dona gratuita tenet se exercita. re in omnibus. Et de ipsis donis et eorum lucris tenet deo reddere rationem. Ad quod non tenetur ille a soli duo talenta acceperat. **T**erteria poterit. **D**icitur. Beata ergo Elisabeth secundum omnem suam virtutem omni tempore in bonis actibus se exercitauit. **T**ertio beata Elisabeth fuit induta decole pfectorum. Qui consistit in pfecta christi imitatione primo. **S**icut enim Christus per perfectam paupertatem omnibus renunciavit. **H**ic tales imitatus Christus in hoc sunt in statu pfectorum. Dicit namque salvator Lucas. xxiij. Ali si quis renunciarerit omnibus quod possidet non semper esse discipulus. In hoc exemplo beata Elisabeth Christum secuta est. quod Christum omnibus diuinitus et honoribus renunciavit. **H**ec oportet in superius pfecta derelictione. **N**on enim pfectetur ei de seipso dereliquerit. sed quantum pfectari et amorem naturaliter quod habet ad se ipsum. ita quod non habet nec seipsum diligat nec etiam in

illis actibus virtuosis quod deo in ipso operatur aliquis coplacentia habeat. propter se. sed propter honorem dei. In hoc actu etiam beatissima Elisabeth secuta fuit. quod pure omnes actiones suas in dei honoris ordinavit. **T**ertio persistit in membris ad deum pfecta sublevatorem. **S**ic enim mens Christi fuit in pfecta unitione ad deum ingener sublimata. sic tales debet habere unitum desiderium ad deum quantum sicut eos humana fragilitas. Debet enim sapere ea que sursum sunt. et non enim quod sunt super terram. **E**t propter hoc recte non sibi vivunt sed deo. **D**e hoc decoratur Job. xxvij. Spes domini ornauit celos. Nam scilicet celi continuo manent circa terram. et cum terra nunc tangunt nec contingunt. sicut metus licet presentem circa carnem quantum ad inhabitationem et nature sustentationem. carnem tamen et terrena non pertingunt per sensum et delectationem. **E**t hoc sit propter eorum mentale abstractionem. **S**ic enim abstrahunt et sublimantur iam non in terra sed in celo suos. **E**ntra videtur. **P**ancum sublimitatem etiam habuit beatissima Elisabeth. ita quod dicere possit cum apostolo. **A**ura pueratio in celis est. **C**um sic pueritas sue pfectionis quam habuit in via. **H**ec describitur quantum ad sublimitatem glorie retributionis quam nunc possidet in patria. cum subdit. et reddit in die nouissimo. sed quod pfecta retributione dabit vincitum secundum opa sua bona vel mala. ibi cum electis dei retributio accipiet. **E**cclasse acquisitum sibi beatissima Elisabeth per fortitudinem patientie. per opera misericordie et iusticie. **I**psa enim diuina pcepta fideliter obseruabat et seipsum in opibz misericordie iugiter exercebat. ita quod de ea legitur hodie in epula. Accinctus fortitudine lumbos suos. et roborans brachium suum. secundum in opibz patientie. misericordie et iusticie viriliter et fortiter exercendo. **E**t ideo merito gaudebit et ridebit in die nouissimo. **T**erteria quod dicet salvator. **V**eilete benedicti. **T**erteria.

De sancta Katharina
Sermo. L.

Ec est uirgo sapiens quod dominus vigilantem innuit. **H**ec sunt bona ecclesia quod legitur secunda in matutinali officio. **E**t bona uenit beatae Katherine atque in eius laudibus assument. In ipsis namque a triplici progratiua commendata. sed a carnis incorruptione. anie illistratore. et operum circumspectione. **P**rimum ibi.

¶ De sancta Katherina

Hec est p̄go. Scdm ibi sapiēs. Tertiū ibi, quā dñs vigilantem inuenit. Prīmū patet manifeste in eius legenda. **L**ū em̄ Daxen cius alloquereſ ē dī. Nō te q̄i ſamulā h̄ie cupim⁹. Iz vt regina ſpōrē ſp̄lecta in reḡ meo eris. Ipa r̄ndit. Attende et tu rex et diſcerne. Quid magis eligere debet. aut potē tē eternū. glorioli. et decorū. vel infirmum. mortale. ignobilē. et deformē. Ibi fatebaſ ſe dei filio i p̄petua virginitate eſe deſpōſata. Hęſeo ſcz aſe illuſtratōe itez dī in legen- da ſua. **L**ū em̄ cū oratoriō disputaret ipa eos apertis r̄onib⁹ ſapiēter ſupauit. Siu- pefacti em̄ qd responderet p̄t̄ aliud q̄ in p̄pm credere nō babuerūt. Unde vnuſ ex eis ſic dixit. Hęc puella in q̄ ſp̄uſſtū loq̄ ſic nos in amiratōem p̄ſtūt. vt nō ſolū ſt̄p̄m que p̄dicat nibil loq̄ poſſim⁹. Iz n̄li p̄babiliōres ratōnē de dīs q̄b̄ huc co- luim⁹ dare poter̄. oēs ad r̄om uertimur. Ecce q̄ntā illuſtratōe ſapie de ei ſt̄ulit. p̄ quā patēter etiā ſapiētissimos oratores cō- uicit. De tertio vīz de opm circuſpectione ſilr ibidē legit. **L**ū rex grauiſſimis tornē- tis ei minareſ. Rādit. q̄cunḡ tornēta exco- gitare poteris mibi ehibere nō differas. q̄r corp⁹ et animā meā et ſia mea illi offerre deſidero. q̄ ſe totū mihi dedit. Ecce q̄ cir- culpeſta hec virgo extitit q̄ ſe ad vicissitudi- ne dño obligauit. Et tñm de ei p̄medacone iuxta themaſ ſba dicta ſufficiant. H̄uc eri- go ſermo ad nr̄az edificatōr̄ retorquēd̄ ē. Qui h̄ac ſgine voluerit honorare. ipaz ſtu- deat imitari. **D**arim⁹ em̄ bonoz eſt quem ſciſ ehibere poſſim⁹. vt ipos p̄ virib⁹ no- ſtris imitari ſtudeant. **A**) Lupientes ergo cum hac virginē meritis ſanctificari. et cum ea in celo eternaliter glorificari. pri- mo ſtudeam⁹ habere loco virginitat̄ i cor- pore continentia et sobrietatem. ſecondo in anima ſapiētia et puritatem. tertio in ope- ribus conſtantia et continuatet. Primo dico habeam⁹ in corpos eſtinentiaz nichil penitus admittentes quod ſinceritatem fi- dei per quā dō in baptismo copulati ſum⁹ corrupat. ſed fideliter adherentes ei conti- neam⁹ nos ab omib⁹ q̄ eandem adhesionez inter nos et deum violare poſſim⁹. Augusti- nus. Sicut corpus violatū corrumpit vir- ginitatē. ſic violatio fidei corrumpit mēritis integratet. Et ſubdit. Virginitas car- pi corpus eſt intactum. et virginitas men-

tis fides incorrupta. Quādiu ergo ſerua- mus deo fidei veritatem ip̄i fideliter adhe- rentes. tamdiu mentis integratet quoq̄ pro virginitate accepimus custodimus. Quod ſi eam violamus peccatis nos pro- ſterentes per penitentia et ſatisfactionem nos reparemus in posterum ſumila ca- ueamus. Et ſic nobis iterū eadem opinio- nia pro virginitate computat. et ſi non quā- tum ad aureolam tamen quantum ad meri- tum. Non em̄ ſolū abſtinentia a carnis ille- cebra. ſed omnī delectabilii carentia con- tinentia nominam⁹. H̄uq̄ in ſp̄uali ſtudio po- eft quis p̄ſcere niſi carnalib⁹ delectati- onib⁹ que ſine peccato mortaliter admitti nō poſſunt ex integro renūcieſ penitus p̄pter dē. Itēz de religiōis dicit. Job. viii. La- pides excavat aque. Per lapides qui duri- ſunt et inſensibiles religiosi debent intelligi qui debent eſtē duri et firmi ad resiſten- dum omnib⁹ malis. et inſensibiles ad om̄is impugnariob⁹ carnaliū voluptatum. Iz heu hoſ excavant aque conſolationū de- lectabiliiſyl carnaliū. H̄y em̄ prochdoloz plus tam in reſtibus q̄ in cibis et alijs ro- lupeatibus delectatū ſi ſeculareſ. Et ido- enam plus intus conſolationib⁹ diminiſ- enacuantur. Ab hiſ ergo carnalibus vo- lupeatibus deveni⁹. P̄tinere ſi volum⁹ integri- ratem fidei ſeruare. **B**) H̄ec ſolū ha- benda eſt continentia in corpoze ſed etiam ſobrietas que in tripli exercitio custodif. Primo in necessarioz moderata fruitione ut ſola neceſſitate ſerenti nihil ſupfluat. ne penit⁹ admittam⁹. Dimes em̄ res corporeſ dñs creauit ut noſtre neceſſitati ſubueniat nō ſupfluatſi fuiat. Unde quiores ſuper- fluis ſtimur. primo noſtros q̄ carent ne- ceſſarijs ſpoliam⁹. Hinc Grego. Biſi viri i- om̄e quod agunt ſtudiolilium vigilant ne qd ab eis plus neceſſitatis ſue infirmitas q̄ ſibi debet exigat. ne ſub neceſſitatis pa- llio viciū in cibis voluptatſ ſucreſcat. Debet q̄ a nobis queri in viciu et reſtieu non ſup- fluatſ aut voluptatſ. ſed ſola neceſſitas. Secundo ſobrietas cuſtodienda eſt in ex- teriorū ſenſu gubernatione. ſemp em̄ re- frenandi ſunt ab illiſi; ne bauriant illuci- ta que in trorsum recepta noſtia ſubmiſrat Ecclesiſtici. ut. Virgines ne confpicias ne forte ſcandalizeris in decore eius. Quia quod nō licet concupiſci non licet inueni-

o ſ

Bermon

Bern. Habeat homo dei sensus suos non
duces sed sibi seruientes. habeat familiam su-
am sic ordinata. ut cum dicat vni veni et re-
nit. et alio. vade et vadit. et seruo suo. fac h-
et facit. **Tertio** sobrietas custodienda est i-
morum humili exhibitione. ut homines vi-
dentes conuersationem nostram. ppter exterio-
ris hominis decentiam edificant. Ad h- hor-
tatur nos saluator **Mathei.** v. Si luceat
lux vestra eoram hominibus ut videant ope-
ra vestra bona. **Ecclaus.** Prudentes
bona non em coram deo sed etiam coram om-
nibus hominibus. Est autem differentia inter
continentiam et sobrietatem. quia continetia
consistit in abstinentia malorum. Sobrietas
vero in moderata fruitione bonorum. **Chrysostomus.** Mens sobria passiones cohibet.
sensus gubernat. sermones regit. totum ho-
minem sub regula discipline componit. **Secun-**
26
ddo in anima habeamus sapientiam et pu-
ritatem. que duo summe necessaria sunt ad
salutem. **De sapientia** dicit Ambro. Sicut
mundus indiget splendore solis. sic anima
splendore indiget sapientie. Ideo primo ha-
beamus sapientiam non huius mundi. que contumeliosa est. nec carnis. que est impudica.
Sapientia enim huius mundi stulticia est
apud deum. et que carnis est sapientia imimi-
ca est deo. **Sed** eam sapientiam habeamus
de qua dicit Jacob in sua canonica. **Ia. i.**
Que a domino desursum impetrat. Que
enim apostolum primo pudica est. propter impudici-
tiam carnis. **Et** est secundo pacifica. contra
contumeliam mundi. **Per illam** ergo sapientiam quae
de sursum est omnia nobis sapientia que dei
sunt. Inuenisti sapientiam si preterite vite
peccata desfasias. presentia parupendas. si fu-
turam vitam toro desiderio concupiscas. **Et**
hoc est sapere singula putunt sunt. **Hac** sapien-
tia si anima illustrata fuerit. mala non ad-
mittit. bona facere non neglit. **Mala** autem
non admittere et bona non negligere summa
sapientia est. et summa felicitas huius vite.
Tercio in anima nostra habeam purita-
tem. **Ipa** enim puritas consequens est ad sapien-
tiam. **In** illam namque re dicit **Sapientie.** i.
nihil intrat coinquinatum. Nulla enim penitus
sapientia impuritate admittit. **Hanc** autem
puritatem si in nobis plantare cupimus. duo
sunt necessaria. vices re peccatum summa di-
ligentia caueamus. et si aliquid in nobis ir-
repserit cum penitentia statim exauriamus.

Deutero. xj. Lauete ne forte decipiatur eos
restrum et recedatis a domino deo vestro
Et **Thobie.** iiij. Lauete ne vno consentias
peccato. **Et** **Job.** xxvij. Lauete ne declies ad
iniquitatem. **Quod** si cauere cupimus scilicet
est quod tres sunt riuui per quos omnis iniqui-
tas in conscientiam nostram tanquam in sentinam na-
tis confluit. scilicet cogitationes. locutiones. et
operaciones. **Et** hi riuui sunt cum omni dilec-
tione obstruendi. quod monemur facere
iiij. **Regum.** iiiij. vbi dicitur. Luctos son-
tes aquas obturabitis. **Si** quod autem irre-
pserit pro qualitateque negligentias non sinat
introsum villatenus demorari. **Lxviii. xvij.**
In bac die ab omnibus peccatis vobis mun-
dabimini. **Olo.** in bac die. s. qua peccamus
Ratio. quia peccator nec vni deo vel hore
certitudinem haber penitendi. licet deus ali-
quando cocedit sibi longum spaciū temporis.
in deo nullo modo certus est. **Brevo.** Qui
penitenti venia spopondit. die crastinum ei
non permisit. **Pec** autem duo tamdiu continue-
mus quoque remissionem consequamur. vel
quoque testem nobis conscientia nostra puri-
tatem. vel etiam quod certius est quoque spi-
ritus sanctus nobis inspirat remissionem
omnium peccatorum. **Testimonium** enim scientie
dat quidem fiduciam. nullam tamen certitudinem
Juxta illud apli. i. **Corinthi.** iiiij. **A nihil mihi**
proclus sum. sed in deo non insuffatus sum
Qui enim iudicat me deus est. quod dicitur. licet con-
scientia mihi testem remissionem peccatorum
nullam tamen ex deo permisit certitudinem. quia solo
deus habet veraciter iudicare. **Potest** enim
de videre petram mea quod ego non video. **Idcirco**
spiritus sanctus dat certitudinem quod est spiritus veri-
tatis et docet omnes veritatem. **Bern.** **Spiritus** sanctus
cerissima signa imponit pro remissionem omni-
peritorum secutus sum. **Tertio** hec in ope co-
stantiae et continuat. **Pec** duo omib[us] opib[us]
nris dat beatitudinem efficaciam et valorem. quod sine his
omni sunt nulli meritum. et virtutes quecumque.
In saluator **Mathei.** c. Qui penitentia erit
vobis in filio salutis erit. **Et** est triplet postulatio. scilicet
deuotio. operatio. et tribulatio. **In** quibus
est postulatio dinoscitur et singulare tribulatio mu-
tatur nomine. **Nam** postulatio ut est deuotio vocatur
postulatio. putatur autem est operationis est magni-
ficentia quasi magna faciens. **Quando-**
modo vero est tribulatio tunc deuoti hoies mag-
nus fiducia ad deum habentes audet magis perere
et perita fiducialiter sine hesitatione sperare.

De exaltatione sancte crucis

Et merito, qd dicit Ber. Quantū pedē fiducie i deū ponim⁹. tantū a deo accipimus. Mag⁹ em⁹ fides mag⁹ meref. Dagna autē sancti ⁊ deuoti audent, qd magni sūt, et sic qd audet obtinet. Hoc dō statu⁹ eō opatiōis p̄ quā audacter audem⁹ aggredi difficultate. ardua ⁊ laboriosa opa exercere. De hac cōstatia dī Proverbioz. Logitatio robusti semp est in abundātia, ⁊ piger sp̄ ī egestate est. Hanc em⁹ fortū dūtias parat semp. Tāc ḡ ostāntiā opatiōis p̄ leqmur si in dei opib⁹ alluefacti, grauia ⁊ laboriosa aggredi nō primescim⁹. Hinc est qd dī Job. xxix. In ardūs ponet nūdū suū, i. nūdū pueratiōis in ardūs opatiōib⁹. Opemur ergo ⁊ nos ardua ⁊ difficultia imitantes dñm nr̄m ihm, cuius opa etiā valde difficultia fuerūt. Tertia ostāntiā p̄sistit in impetrata suffrenita tribulationū. Patienter vō ⁊ libenter atq; intrepide sufferam⁹ qualeſcūq; tribulationes, sive sint passiones innate, qd ex corruptione nature sufferim⁹, p̄ qd tāc p̄ machinas demones nos impugnat, sive sint passiones illate, sive affectare, i. sive dñs nos misericorditer affligat, sive p̄ nos ipos nos affligim⁹. In qbo omib⁹ si deo placere cupim⁹ dēm⁹ esse impetrati. Hoc habeamus nō solū in ope ostāntiā s̄ etiā ostāntiā, vt sic qd ostāntiā facim⁹ opa fortia, sic faciam⁹ p̄ ostāntiā mīta. Eccl. ix. Quod cūq; facere p̄t man⁹ tua instātē opare, qd nec opus nec rō nec sapia nec scia erit apd inferos qd tu p̄eras. Et iſra Eccl. vi. Nam semia semen tuū, ⁊ vespa nō cesset man⁹ tua zc. Ber. Serm. dī nec dies neq; hora inueniat oculos s̄ sp̄iel i exerciti⁹ labore vel p̄ficiēti studio vel i experientiā dulcedie vel fruēti gaudio. Ad qd exercitiū nos p̄ducat qd vivit et regnat.

Subsermo p̄tīnes ad antecedentē materia de inuentiōe sancte crucis, ⁊ potest p̄dicari in festo exaltationis.

Sermo. L

Exaltau⁹ lignū hūmīle. Ezech. xvij. Ubi nota p̄les sūt cause qd̄ venerandū crucis lignū dī exaltatū. Primo dī exaltatū p̄tē cōtractū mēbroz xp̄i ⁊ sanguis eō asperzione. Et h̄ est qd̄ canit ecclā. Arbor decora ⁊ fulgida, ornata reḡ purpura. Et in legenda

sancti Andree legis cū dītisse. Salve cruce qd̄ in corpore xp̄i dedicata es, ⁊ ex mēbris eius tāc margarit̄ ornata. Et iterum. P̄ bona cruce qd̄ pulcritudinē et decorē ex mēbris xp̄i accepisti zc. Hoc exaltata est fidelium veneratōe, qd̄ em⁹ p̄us fuit ignominiosa, nūc fidelius veneratōe facta est glōiosa, qd̄ p̄us fuit dedecoris ⁊ horrois, nūc ē honoris ⁊ deco/ris. Un p̄us pendētes in ligno erat male/dicti, nūc aut̄ imitātes xp̄m dicunt̄ b̄ndicti. Sic dicit b̄nus Andreas. Anq; dñs ascēderet ad te, timorē terrenū habuisti, nūc at̄ amorē celestē obtinetis ⁊ p̄ votō susciperis. Tertio exaltata est in miracloz opatiōis, sic legis agre tam in cruci inuentōne qd̄ etiā in eius exaltatōe. Et qntū ad B̄ ex p̄e crucis venerāde p̄ificari poterit illud ps. Exaltabor in gētib⁹ ⁊ exaltabor in terra, zc. Quar to exaltata est in hostiū corporaliū ⁊ spūalū supatiōe. Lbryk. Crucē dyabol⁹ v̄ensem tūmet in quo quasi letale vuln̄ suscepit, zc. Audiuitis supra de triplici cruce. Audiuitis de cruce latronis mali et boni. Restat dicere hodie de cruce xp̄i in qd̄ secū pendēt pfecti. Dicit nāḡ Greg. Quāto pfectiores sūt hoies rāto inueniūt qd̄ duri⁹ portat. Et causa ē, qd̄ parua passio pfectos nō mouet, vt ḡeo⁹ passio mordeat necesse ē vt in p̄ficiētib⁹ p̄ficiat, ⁊ i magnis etiā hoib⁹ passio fiat magna. Un Ezechij. dī i figura. Cum eleuabāt aialia eleuabāt p̄ter ⁊ rote. Quid p̄ aialia nisi electi, qd̄ p̄ rotas nisi tribulatō. Quāto ḡ ampli⁹ electi eleuant̄ ad pfectiōez vite, rāto ⁊ rote, i tribulatōs sequunt̄ hoies qnūcūq; p̄ficerit. A Spūalis ergo crux ista figurata per crucem christi in qua pendent electi, ex quatuor etiā constat cornibus ad modū crucis christi. Pars inferior p̄stat ex omnī terreno elongatione. Pars sinistra ex diversaz tribulatiōnē per pessime. Pars dextera in difficultiū et arduoz operatione. Et superioroz pars in celestiali contemplatione. Primo dico qd̄ in fierior pars hui⁹ crucis p̄stat ex terreno, elongatōe, vt vīc̄ tam opis effectū qd̄ ⁊ ani mū maxime a terrenis occupationib⁹ eleuemus. Qui em⁹ cruci affigil ambob⁹ pedib⁹ (p̄ quos affectū et effectum accipim⁹) a terra longius sive altius eleuantur. Sic necesse est qui cū xp̄o crucifigi desiderant nihil d̄ terrenis affectu ⁊ effectu p̄figat. Et h̄ est qd̄ dī Isa. li. Eleuare eleuare irlm. i.